

леви, и тева (е) щето изговори камъ ниѹхъ отецъ имъ (Іаковъ), и благослови ги : секого спередъ (приличнето) мѡ благословеніе благослови ги.

29 И зарача имъ, и рече камъ ниѹхъ : азъ се прилагамъ въ людѣте мои : закопайте ме съ съ отцыте ми, въ пещерата, щето е въ селото на-Ефрена Хеттеина.

30 Въ пещерата щето е въ селото Махпелахъ, (и) щето е среца Жамбри въ земята Ханаанска, която Авраамъ кѡпи взеднѡ со селото Ѳ Ефрена Хеттеина за стажаніе гробно.

31 Тамш закопаха Авраама, и Сарра жената мѡ : тамш закопаха Исаака, и Ревекка жената мѡ : и тамш закопахъ азъ Лїѡ.

32 Кѡпѡванѣте на-селото, и на-пещерата щето е въ него, (кыде) Ѳ синове те Хетовы.

33 И томъ свърши Іаковъ да зарача на синове те си, трѣгна носѣте си на одѣратъ, и отдыхна : и приложисе въ людѣте си.

Глава Ѳ.

(Смъртъ Іакова и Іосифова, и погребеніе ниѡ.)

И припадна Іосифъ на лицето на отца своего и плака на него, и цѣлѡва го.

2 И заповѣда Іосифъ на лекарите щето (и-маше) междѡ рабыте си да валсамосатъ отца мѡ : и лекарете валсамосаха Иеранѡ.

3 И испълнихасе за него чотыридеседъ дни : защото така се исполнаватъ дните на-валсамосѡванѣто и плакаха го Егѡптанете седмьдесетъ дни.

4 И като преминаха дните на-плачѡватъ мѡ,